

Komentář k evangelium: Uvedení Páně do Chrámu

Evangelium ze svátku Uvedení Páně do Chrámu a komentář k němu. „Když nadešel den očišťování přinesli Ježíše, aby ho představili Pánu.“ Ježíš je pravý chrám, dokonalá oběť, věčný kněz. Díky jeho nekonečné lásce můžeme ve mši svaté obětovat svůj život, své trápení, své úspěchy, celou svou bytost.

31.01.2025

Evangelium (Lk 2, 22-40)

Když nadešel den očišťování podle Mojžíšova Zákona, přinesli Ježíše do Jeruzaléma, aby ho představili Pánu, jak je psáno v Zákoně Páně: 'Všechno prvorozené mužského rodu ať je zasvěceno Pánu!' Přitom chtěli také podat oběť, jak je to nařízeno v Zákoně Páně: pár hrdliček nebo dvě holoubata.

Tehdy žil v Jeruzalémě jeden člověk, jmenoval se Simeon: byl to člověk spravedlivý a bohabojný, očekával potěšení Izraele a byl v něm Duch Svatý. Od Ducha Svatého mu bylo zjeveno, že neužří smrt, dokud neuvidí Pánova Mesiáše. Z vnuknutí Ducha přišel do chrámu, právě když rodiče přinesli dítě Ježíše, aby s ním vykonali, co bylo obvyklé podle Zákona. Vzal si ho do náručí a takto velebil Boha:

„Nyní můžeš, Pane, propustit svého služebníka podle svého slova v

pokoji, neboť moje oči uviděly tvou spásu, kterou jsi připravil pro všechny národy: světlo k osvětlení pohanům a k slávě tvého izraelského lidu.“

Jeho otec i matka byli plni údivu nad slovy, která o něm slyšeli.

Simeon jim požehnal a jeho matce Marii prohlásil: „On je ustanoven k pádu a k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se bude odporovat – i tvou vlastní duší pronikne meč – aby vyšlo najevo smýšlení mnoha srdcí.“

Také tam byla prorokyně Anna, dcera Fanuelova z Aserova kmene. Byla značně pokročilého věku: mladá se vdala a sedm roků žila v manželství, potom sama jako vdova – bylo jí už čtyřiaosmdesát let. Nevycházela z chrámu a sloužila Bohu posty a modlitbami ve dne v noci. Přišla tam právě v tu chvíli, velebila Boha a mluvila o tom dítěti

všem, kdo očekávali vykoupení Jeruzaléma.

Když vykonali všechno podle Zákona Páně, vrátili se do Galileje do svého města Nazareta. Dítě rostlo a sílilo, bylo plné moudrosti a milost Boží byla s ním.

Komentář

Svatý Lukáš vypráví, že Maria a Josef šli do jeruzalémského chrámu, „když nastal čas jejich očišťování“. Podle různých předpisů Mojžíšova zákona (srov. *Lv* 12,1-8) muselo od chvíle, kdy izraelská žena porodila dítě mužského pohlaví, uplynout celkem 40 dní, než se odebrali do chrámu, aby vykonali rituální obřad očišťování. Obřad zahrnoval dvě oběti, které měly být obětovány. Pokud rodina neměla dostatek prostředků, mohla předložit pár hrdliček nebo holoubata.

Svatá rodina využila výstupu do chrámu, také k tomu aby představila dítě Pánu a vykoupila ho. Mojžíšův zákon totiž stanovil, že každý prvorozený syn Izraele patří Bohu. On sám řekl: „v egyptské zemi, posvětil jsem pro sebe všechno prvorozené v Izraeli z lidí i z dobytka. Jsou moji.“ (*Nm 3,13*). Proto bylo nutné je předložit Hospodinu a zaplatit za ně výkupné (srov. *Ex 13,1-13*), které se skládalo z určitého počtu mincí (srov. *Nm 18,16*).

Přestože Ježíš byl vtělený Boží Syn a jeho narození bylo panenské, Maria a Josef s úctou a pokorně plní všechny tyto předpisy Zákona. K jejich úžasu (srov. v. 33) se scéna a události, které se odehrávají, jeví jako plné hlubokého významu. Simeonova slova o dítěti a jeho matce jsou zahalena tajemstvím. Dítě, které stařec bere do náruče, je vtělená Boží spása (odtud jméno, které mu bylo dáno: „Ježíš“, Bůh zachraňuje).

Spása, která bude světlem pro pohany a slávou pro Izrael.

Simeon pak vysloví dvě předpovědi o Ježíši a Marii. O dítěti říká, že bude „znamením, kterému se bude odporovat“, protože vtělení Božího Syna je znamením, které vyžaduje náročnou odpověď od každého člověka. Ohledně oznámení o meči, který pronikne Mariinu duši, pak Beda Ctihodný říká, že Simeon „měl na mysli zármutek Panny nad Pánovým umučením. Ačkoli Ježíš Kristus zemřel ze své vlastní vůle (jako Syn Boží) a ačkoli Maria nepochybovala, že porazí smrt, přesto nemohla být svědkem ukřižování Syna svého vlastního lůna bez pocitu smutku”[1].

Katechismus církve soustřeďuje tajemství celé této scény takto: „Obětování Ježíše v chrámě (srov. *Lk* 2,22-39) nám ho ukazuje jako prvorozence, který patří Pánu (srov.

Ex 13,2.12-13). V Simeonovi a Anně je celé očekávání Izraele, které přichází na setkání se svým Spasitelem (byzantská tradice tuto událost tak nazývá). Ježíš je tak uznán za dlouho očekávaného Mesiáše, za ‘světlo pohanů’ a ‘slávu Izraele’, ale také za ‘znamení, kterému se bude odporovat’. Meč bolesti, předpověděný Marii, ohlašuje tuto jinou, dokonalou a jedinečnou oběť na kříži, jež dá spásu, ‘kterou Bůh připravil přede všemi národy’ ”[2].

Svatý Josemaría nás vyzval k rozjímání nad pasáží Obětování tím, že ji prožijeme jako někdo, kdo tam byl a koho velmi zajímá vše, co se děje: „A tentokrát to budeš ty, můj příteli, kdo ponese klec s hrdličkami. – Vidíš? – Ona – Neposkvrněná! – se podrobuje Zákonu, jako kdyby byla nečistá. Naučíš se, hloupé děcko, na tomto příkladu plnit i za cenu všech osobních obětí svatý zákon Boží? Očišťovat se! Ty i já rozhodně

potřebujeme očišťování! – Odčiňovat, a nad odčiňováním láska. – Stravující láska, která by sežehla špínu naší duše, a oheň, který by božskými jazyky zažehl naše ubohé srdce”[3].

Pablo M. Edo

[1] *Catena Aurea*, in loc.

[2] *Katechismus katolické církve*, n. 529.

[3] Svatý Josemaría, *Svatý růženec*, čtvrté radostné tajemství, Očišťování Panny Marie.

Pablo Edo

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangeliu-uvvedeni-pane-do-
chramu/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-uvvedeni-pane-do-chramu/) (11.08.2025)